

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

04 februarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

președinte – Petru Ursache,

judecători – Nadejda Toma, Ghenadie Nicolaev,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de inculpat, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Movila Tudor Fiodor, născut la 08.05.1986, originar din s. Hîjdieni, r-nul Glodeni, domiciliat în mun. Chișinău, bd. Dacia, 40/3, ap.53.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 30.12.2013 – 16.04.2014,*

2. *Instanța de apel: 17.05.2014 – 25.09.2014,*

3. *Instanța de recurs: 17.12.2014 – 04.02.2015.*

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 16 aprilie 2014, Movila T. a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal la 3 ani 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul de administrare publică și privată pe un termen de 2 (doi) ani.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe un termen de probă de 2 (doi) ani, obligîndu-l să nu-și schimbe domiciliul fără consimțămîntul organului competent.

A fost admisă acțiunea civilă, dispunîndu-se încasarea din contul lui Movila T. în beneficiul părții vătămate Gamureac A. prejudiciul material în mărime de 31 563 lei (treizeci și unu mii cinci sute șaiszeci și trei).

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Movila T., acționând cu scop cupidant în vederea dobândirii și însușirii ilicite a bunurilor prin înșelăciune și abuz de încredere, l-a convins pe cet. Gamureac A., care în perioada 2009-2010 era înmatriculat la Universitatea de Stat facultatea de drept, anul V, că are cunoștințe profesori la Universitatea de Stat din Moldova și l-a asigurat pe acesta despre posibilitatea obținerii în absența sa a notelor pozitive la examenele din cadrul sesiunilor de iarnă, primăvară a anilor de studii 2009-2010 petrecute în cadrul Facultății de drept a Universității de Stat din Republica Moldova și despre posibilitatea obținerii pe numele său a diplomei de studii juridice superioare.

În continuare, Movila T. urmărind scopul său, sub pretextul de a organiza susținerea în lipsa lui Gamureac A. a opt examene din sesiunea de iarnă în perioada octombrie-noiembrie 2009 a primit de la acesta bani în sumă de 400 euro, care conform cursului BNM constituie 6512 lei, apoi în perioada noiembrie - aprilie 2009, invocând necesitatea achitării sumelor suplimentare pentru susținerea examenelor, prin intermediul rețelei de transferuri bănești „Western Union” a primit de la ultimul bani în sumă de 380 euro, care conform cursului BNM constituie 6342 lei.

Ulterior, urmărind același scop de însușire prin înșelăciune a bunurilor, Movila T. sub pretextul obținerii diplomei de absolvire a studiilor superioare a primit de la Gamureac A., aproximativ în luna mai 2010, bani în sumă de 500 euro, care conform cursului BNM constituie 8335 lei și în luna iunie 2010 Movila T., din nou invocând necesitatea achitării sumelor suplimentare pentru diploma de studii superioare, a cerut și a primit de la Gamureac A. prin intermediul sistemului de transferuri bănești „Western Union,, bani în sumă de 150 euro, care conform cursului BNM constituie 2374 lei, iar banii dobândiți ilicit, prin abuz de încredere i-a însușit, folosindu-i pentru necesități personale.

Tot el, Movila T., urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul asigurării cet. Gamureac A. că va achita costul contractului pentru studii la Universitatea de Stat din Moldova, facultatea de drept, aproximativ în luna octombrie 2009 a primit de la Gamureac A. bani în sumă de 8000 lei, pe care i-a însușit și i-a folosit pentru necesități personale.

Astfel, în urma realizării intențiilor sale criminale Movila T., profitând și abuzând de încrederea părții vătămate, fără a acționa în scopul îndeplinirii angajamentelor asumate, prin înșelăciune, a sustras bunuri sub formă bănească de la partea vătămată Gamureac A. în sumă totală de

31 563 lei, pe care i-a însușit și i-a folosit pentru necesități personale, astfel, cauzându-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

Instanța de fond a concluzionat că prin acțiunile sale inculpatul Movila T. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal - *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul Ciobanu - Nițuleac V. în numele inculpatului, solicitând casarea acesteia cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care să fie dispusă achitarea lui Movila T. pe art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal din lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii.

În motivarea apelului avocatul a indicat că, învinuirea înaintată lui Movila T. nu și-a găsit confirmarea în cadrul cercetării judecătorești în starea de fapt constatată de instanța de fond, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod greșit, existând în cazul dat probe suficiente care stabilesc cu certitudine lipsa în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

A considerat că sentința instanței de fond este ilegală și neîntemeiată, din motivul că nu au fost apreciate probele din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, astfel că instanța de fond a ajuns la concluzia greșită că Movila T. a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2014, apelul a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionând asupra vinovăției inculpatului Movila T. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Deși inculpatul vina n-a recunoscut-o, instanța de apel a conchis că în acțiunile acestuia sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal - *escrocherie, adică dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvârșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile, și vina lui în săvârșirea infracțiunii imputate a fost dovedită integral prin declarațiile părții*

vătămate Gamureac A. (*audiat și în cadrul instanței de apel*), martorului Vrabie A., precum și de probele administrate la urmărirea penală și examinate în cadrul cercetării judecătorești, cum ar fi:

- procesul-verbal de ridicare din 20.06.2014, potrivit căruia de la Gamureac A. au fost ridicate în original chitanțe ce confirmă transferul mijloacelor bănești prin sistemul „Wester Union” (f. d. 68);
- procesul – verbal de examinare a documentelor din 22.06.2012, unde examinării sunt supuse chitanțele ce confirmă transferul mijloacelor bănești prin sistemul „Wester Union”, ridicate de la Gamureac A., prin care se confirmă că la 14.12.2009 a fost transferată suma de 30 euro de la Gamureac Lidia către cet. Nicorici Sergiu; la 01.04.2010 a fost transferată suma de 350 euro de la cet. Mirto Zaccaria către cet. Movila T.; la 14.06.2010 a fost transferată suma de 150 euro de la cet. Mirto Zaccaria către cet. Movila T. (f. d. 69);
- certificatul din 14.01.2013 eliberat de Universitatea de Stat din Moldova, prin care se confirmă că Gamureac A. a fost înmatriculat în anul 2005 la Universitatea de Stat din Moldova prin ordinul nr.319-st din 05.08.2005, facultatea de drept, specialitatea „Drept,, în bază de contract cu plată, învățământ cu frecvență la zi. În anul 2009, în baza ordinului nr.131-st din 07.04.2009 Gamureac A. a fost exmatriculat din anul 4 pentru lipse nemotivate. Taxa de studii pentru această perioadă a fost achitată integral (f. d. 96-97).

Verificând legalitatea pedepsei stabilite instanța de apel a concluzionat că instanța de fond a ținut cont de principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale în corespundere cu prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, reținând faptul săvârșirii de către inculpat a unei infracțiuni grave, din interes material, vina nu și-a recunoscut-o, nu este încadrat în câmpul muncii, prejudiciul material nu a fost restituit părții vătămate, astfel, ajungând la concluzia corectă privind stabilirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal.

Referitor la acțiunea civilă de încasare a prejudiciului material înaintată de partea vătămată Gamureac A., instanța de apel a conchis că instanța de fond corect a considerat-o întemeiată, dispunându-se încasarea sumei prejudiciului cauzat.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpat, care solicită casarea acesteia, precum și a sentinței instanței de fond, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat, pe motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) Cod penal, invocând aceleași motive care au fost indicate și în cererea de apel.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.(1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, cu menținerea hotărîrii atacate ca fiind una legală și întemeiată.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

Recurentul nu invocă careva temeii prescris în art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul recursului declarat, Colegiul penal constată că se invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvîrșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține că, acest temeii include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Movila T. a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de instanțele judecătorești inferioare în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal în prezența calificativelor *„escrocherie, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altor persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, săvîrșită cu cauzarea de daune în proporții considerabile”.*

Instanța de recurs consideră că instanța de fond și instanța de apel corect au stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția inculpatului Movila T. în săvîrșirea infracțiunii imputate.

Analizînd decizia atacată, Colegiul constată că temeii invocată de către recurent, prevăzută în pct. 8) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-

a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afectat soluția acesteia.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că n-a fost constatăată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Colegiul penal reține faptul că, argumentele invocate de recurent au fost obiect de studiu la judecarea cauzei în instanța de fond și în instanța de apel, deoarece sunt identic formulate în cererea de apel și în cererea de recurs.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursul ordinar declarat de inculpatul Movila T. se declară inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul **Movila Tudor Fiodor** împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2014, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la 04 martie 2015.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Nadejda Toma

Ghenadie Nicolaev